

СПРАВКА
ПО ЧЛ. 26, АЛ. 5 ОТ ЗАКОНА ЗА НОРМАТИВНИТЕ АКТОВЕ
ЗА ОТРАЗЯВАНЕ НА ПРЕДЛОЖЕНИЯТА, ПОЛУЧЕНИ ПРИ ОБЩЕСТВЕНИТЕ КОНСУЛТАЦИИ
ПО ПРОЕКТ НА ЗАКОН ЗА ПРОТИВОДЕЙСТВИЕ НА КОРУПЦИЯТА СРЕД ЛИЦА, ЗАЕМАЩИ ВИСШИ ПУБЛИЧНИ ДЛЪЖНОСТИ

№	Организация/потребител /вкл. начина на получаване на предложението/	Предложения и становища	Приети/неприети	Мотиви
1.	Iliya Hristozov	Предложения за изменения и допълнения За образователния ценз на членовете на Комисията Няма никаква логика, а и липсва обосновка в мотивите, защо е допуснато ограничението в чл. 7, ал. 2, всички членове на Комисията да бъдат само с висше юридическо образование и с най-малко 10 години юридически стаж, т.е. да бъдат само от юридическата гилдия. Видно е, че двама от членовете ще са съдии от ВКС и ВАС и освен това всички разследващи инспектори ще бъдат „лица с висше юридическо образование, с образователно-квалификационна степен "магистър" и най-малко 10 години юридически стаж“, следователно юристите ще бъдат достатъчно добре представени в самата Комисия, а и в нейната администрация. Известно е обаче, че корупцията е свързана преди всичко с нарушения от икономическо и финансово естество. Следователно трябва да има и хора в Комисията със съответните икономически познания, така както е предвидено например, в чл. 8, ал. 3 от сегашния ЗПКОНПИ. За обикновените членове на КПКОНПИ законодателят дори не е предвидил никакви ограничения по отношение на специалността на образователния ценз (чл. 8, ал. 4 от ЗПКОНПИ), което също има логика за конкретния случай, защото за членовете на такава комисия не е толкова важно вида на образованието, а са най-важни нравствените качества. Прекалено ми се струва и изискването всички членове да са с	Не се приема.	С оглед отпадане на функцията за отнемане на незаконно придобито имущество не е необходимо икономическо образование от членовете на Комисията. Необходимата експертиза в икономически план за осъществяване на функциите на Комисията ще се осъществява от служителите ѝ.

		най-малко 10 години професионален стаж. Затова предлагам разпоредбата на чл. 7, ал. 2 да бъде в един от следните варианти: <i>„За членове на Комисията се избират, съответно назначават български граждани с високи професионални и нравствени качества, които имат висше юридическо или икономическо образование, с образователно-квалификационна степен "магистър" и най-малко 10 години професионален стаж.“</i> или <i>„За членове на Комисията се избират, съответно назначават български граждани с високи професионални и нравствени качества, които имат висше юридическо или икономическо образование, с образователно-квалификационна степен "магистър" и най-малко 5 години професионален стаж.“</i> като в този случай изречение второ от чл. 7, ал. 1 да придобие вида: <i>„Комисията се председателства на ротационен принцип за една година, като председателят се определя чрез жребий между членовете на комисията с най-малко 10 години професионален стаж.“</i> По този начин всеки който предлага членове на Комисията ще има естествен стремеж да предлага кандидати с по-голям професионален стаж, за да могат да заемат длъжността председател на комисията, но няма да има дискриминация за младите кадри.		
2.	Iliya Hristozov	За необходимостта от заместник-председател на Комисията Разпоредбата на чл. 14, ал. 3 <i>„Правомощията на председателя в негово отсъствие се осъществяват от определен от него член на комисията.“</i> не върши добра работа, ако председателят заболее внезапно или в случай на смърт, освен ако председателят не е издал	Не се приема.	Правомощията на председателя в негово отсъствие се осъществяват от определен от него член на Комисията.

предварително заповед, в която да е определил кой да го замества в точно такива случаи. Подобни са и хипотезите, изброени в чл. 11, ал. 1, точки 3, 4, 5 и 6. За избягване на такива случаи, а и за изграждане на една по-добра субординация, предлагам да се предвиди и заместник-председател на Комисията.

Затова предлагам релевантните разпоредби да са във вида:

- изречение второ от чл. 7, ал. 1 - „Комисията се председателства на ротационен принцип за една година, като председателят и заместник-председателят се определят чрез жребий между членовете на комисията с най-малко 10 години професионален стаж.“, ако е предвидено в чл. 7, ал. 2 изискване за 5 години професионален стаж на членовете на Комисията,

или

„Комисията се председателства на ротационен принцип за една година, като председателят и заместник-председателят се определят чрез жребий.“, ако е предвидено в чл. 7, ал. 2 изискване за 10 години професионален стаж на членовете на Комисията ;

- разпоредбата на чл. 12, ал. 2 - „Заместник-председателят на Комисията получава основно месечно възнаграждение в размер 90 на сто от възнаграждението на председателя на Комисията.“,

а досегашната алинея 2 да стане алинея 3;

- разпоредбата на чл. 14, ал. 3 – „Правомощията на председателя в негово отсъствие се осъществяват от заместник-председателя или от определен от него член на комисията.“

Разбира се, ако се приемат някои от горепосочените предложения, ще се наложат редакционни промени и в други разпоредби на проектозакона.

3.	Iliya Hristozov	Предложение за особените мнения и протоколите Считам, че разпоредбите на чл. 13, ал. 3 и 4: <i>„3) Членовете имат право на особено мнение, което се мотивира и се отразява в протокола по ал. 4.</i> <i>4) За заседанията на Комисията се води протокол.“</i> са неточни и непълни. Вярно е, че в част от държавните органи и ведомства има практика особените мнения да се прилагат към протоколите от заседанията, но считам, че тази практика е погрешна и не е в духа на принципа на прозрачност. В по-голямата част от държавните органи и ведомства, като например Конституционния съд, Комисията за защита на конкуренцията и други, е регламентирано особените мнения да се прилагат към съответното решение. Такава е правната регламентация и в сродната КПКОНПИ, което е отразено в чл. 163, ал. 10 от нейния правилник. Това е и правилният подход според мен, защото именно решенията имат по-голяма публичност и към тях има по-голям обществен интерес и затова е добре от тях да се разбере освен мнението на мнозинството на членовете на Комисията, така и евентуалните особени мнения. Към протоколите от заседанията няма такъв голям обществен интерес, но те трябва да са достатъчно подробни, за да могат да отразят реалните дискусии и изказани мнения, което също е добре да бъде ясно и точно регламентирано в съответния нормативен акт. Добър пример за такава ясна регламентация е разпоредбата на чл. 163, ал. 11 от правилника на КПКОНПИ. По мое мнение обаче, горепосочените правни регламентации трябва да са в съответния закон, а не в устройствения правилник и вече има редица примери, когато тези регламентации са в устройствените закони, а в устройствените правилници е регламентирана по-подробно самата процедура със съответните	Не се приема.	Различни са функциите и обществената значимост на органите, които оповестяват особеното си мнение, посочени в становището.

		срокове. Във връзка с гореизложеното предлагам разпоредбите на чл. 13, ал. 3 и 4 да придобият следния вид: <i>„3) Членовете имат право на особено мнение, което се мотивира и се прилага към решението по ал. 2.</i> <i>4) За заседанията на комисията се води протокол, в който се отразяват разискванията и гласуването на всеки от членовете на комисията.“</i>		
4.	Iliya Hristozov	За отпадането на чл. 9 и на част от чл. 8 от законопроекта - 1 част В чл. 9 на законопроекта са регламентирани редица задължения на президента във връзка с определения от него член на Комисията. Според мен тези разпоредби са излишни и са в противоречие с някои от текстовете в Конституцията. Конституционното основание президентът да може да назначава член на Комисията е в чл. 98, т. 7: „Чл. 98. Президентът на републиката: 7. назначава и освобождава от длъжност и други държавни служители, определени със закон;“ Видно е, че законодателят не е предвидил в Конституцията никакви допълнителни условия или ограничения за съответния избор на президента. Единственото условие е съответната длъжност да е определена със закон. На мен не ми е известна практика на КС конкретно по тази разпоредба, но има тълкувателни решения на КС по отношение на други правомощия на президента, на основание чл. 98, точки 9-13, като например Решение № 6/2012 г. по КД № 3 от 2012 г. и Решение № 8/1996 г. по КД № 7 от 1996 г., в които макар и да са по други казуси, КС посочва общите постулати за правомощията	Приема се частичн о.	По отношение на процедурата по чл.8 от законопроекта е следван подходът, регламентиран в ЗПКОНПИ. По отношение на чл. 9 са направени редакции на текста. Направено е допълнение на чл. 7 с оглед регламентация на реда за избор на съдии от ВКС и ВАС.

	на президента и за неговото място спрямо трите власти. От тези решения е видно, че президентът е държавен глава и олицетворява единството на нацията и неговите укази се осъществяват на основата на вътрешното убеждение на държавния глава и в тях е въплътена самостоятелната преценка и воля на президента. Изрично е посочено, че тези укази „не могат да бъдат придружавани с мотиви, доколкото Конституцията само в един случай изисква задължително мотивиране указите на президента. Това са указите по чл. 101, ал. 1 от Конституцията, с които президентът мотивирано връща закон в Народното събрание за ново обсъждане. Оттук следва, че всички останали укази на държавния глава не следва да бъдат придружавани с мотиви“. А щом указът не е задължително да се придружава с мотиви, следователно и със закон не може да се задължи президента да мотивира своя избор, така както е указано в чл. 9, ал. 2. Посочено е още и, че правото на президента да упражни своите правомощия „не е обвързано с предвидени от закон конкретни основания и може да бъде упражнено от президента във всеки случай, когато той прецени“. Ще приложат тук някои извадки от решенията на КС, от които ясно е видно, че разпоредбите на чл. 9 нямат място в този законопроект. Повечето от извадките са общи постулати за правомощията на президента, а някои са свързани с конкретни хипотези, като например помилването, но според мен и те са приложими в този случай. Понеже най-вероятната причина за наличието на чл. 9 е желанието за прозрачност за действията на президента, ще представя първо становището на КС по тази тема, така както е отразено в мотивите по Решение № 6/2012 г. по КД № 3 от 2012 г.: „Ако под претекст, че е нужна прозрачност в дейността на даден висш държавен орган, който и да е друг висш държавен орган по пътя на разширителното тълкуване на конституционната рамка се опита да си присвои допълнителни, в смисъл на непосочени		
--	--	--	--

		изрично в Конституцията правомощия и да ги внедри в установената конституционна рамка, той ще декомпозира установения модел на взаимоотношения между висшите държавни органи, а по този начин ще разстрои системата и ще денонсира повече или по-малко централната идея на принципа за разделение на властите, че никоя от властите не може да подчинява друга. От друга страна, все с оглед необходимостта да гарантира баланса на правомощията на висшите държавни органи и да не допусне някой от тях да получи възможност да доминира, Основният ни закон неслучайно възприема определен подход на регламентация. Специално правомощията на някои висши държавни органи се изброяват и този начин на регламентация няма друга цел освен да посочи границите на властта, която той се ангажира да осъществява, а оттук и да изключи, доколкото положението му на титуляр на определена власт позволява, евентуална негова намеса по отношение на друг висш държавен орган, както и обратното - намеса на друг висш държавен орган в сферата на дейността му. С други думи, разпределението на правомощия, което прави Конституцията, използвайки подобен подход на уредба, прокарва ясна разграничителна линия в правното положение на висшите държавни органи и укрепва тяхната стабилност и независимост от други висши държавни органи.		
5.	Iliya Hristozov	За отпадането на чл. 9 и на част от чл. 8 от законопроекта - 2 част Изискването за прозрачност, от една страна, и принципът за разделение на властите, от друга, са ключови при гарантиране демократичността на управлението. Те са плод на една и съща идея за начина, по който да се упражнява държавната власт. Имат и паралелно действие, насочено към една и съща цел. В изискването за прозрачност би могло да се види дори едно своеобразно надграждане на принципа за разделение на властите. В този смисъл и решението как да се ангажират държавните органи с изискванията на прозрачното управление трябва да се търси в рамките на установения в Конституцията	Приема се частичн о.	По отношение на процедурата по чл.8 от законопроекта е следван подхода, регламентиран в ЗПКОНПИ. По отношение на чл.9 са направени редакции на текста. Направено е допълнение на чл.7 с оглед регламентация на реда за избор на съдии от ВКС и ВАС.

баланс на правомощията на висшите държавни органи. Когато един висш държавен орган се нагърбва с осигуряване прозрачността на дейността на друг висш държавен орган, винаги съществува опасност неговата инициатива да влезе в разрез с принципа за разделение на властите.“

По отношение на мястото на президента спрямо трите власти и за правото му на самостоятелна преценка КС посочва, че:

„Предвид правното му положение на орган, който олицетворява единството на нацията, Конституцията отрежда на държавния глава консолидираща роля в конституционно установената система на държавното управление, който стои редом с другите, натоварени от Конституцията с упражняването на законодателна, изпълнителна и съдебна власт висши държавни органи, без да може да се ангажира и идентифицира в същото време с някоя от тези три власти. Президентът е самостоятелен държавен орган и черпи своите правомощия направо от Конституцията. Основният ни закон му предоставя както присъщи с оглед на неговия правен статус правомощия, така и правомощия, които се отнасят до домена на всяка една от разделените власти. По този начин Конституцията очаква от него да гарантира баланс между трите власти.

Никоя от трите власти не стои йерархически над президента, нито някоя от тях му е подчинена.

В същото време Основният ни закон, предвид правното му положение и по-специално обстоятелството, че той не носи политическа отговорност пред Народното събрание, въвежда конкретен механизъм, който да изключи надмощие на президента над другите власти и да изключи каквото и да е влияние върху издаваните от него актове, особено когато те засягат въпроси от сферата на изпълнителната власт.“

Президентът, който стои извън трите власти, в същото време при осъществяването на своите правомощия по правило може да бъде възпиран от една от тях - изпълнителната власт, в областта на т. нар. "споделена компетентност".

Преценката, необвързана от формални правни основания,

		извършена от президента, който по начина на своето избиране в най-голяма степен олицетворява единството на нацията, се поставя от Конституцията над разбирането за равенството на гражданите пред абстрактните норми на закона. В същото време самата Конституция съдържа необходимите ограничения, за да гарантира, че правото на президента да помилва няма да се превърне в произвол. В този смисъл правомощията на президента не са конституционно неограничени. Основният закон изключва упражняването на правомощията на държавния глава произволно, неаргументирано и безконтролно. В същото време президентът, когато упражнява правомощието, е обвързан и не може да излиза извън границите на конституционно провъзгласените ценности, нито да нарушава конституционно установените принципи, на основата на които функционира държавното управление и се гарантират и осъществяват основните права на гражданите. Президентът е длъжен да търси баланса между основните конституционни ценности и принципи, като с оглед на конкретния случай следва да е в състояние да прецени на кои от тях да даде предимство. Недопустимо от гледна точка на конституционната уредба обаче е със закон да се определят или ограничават основанията, самостоятелността на преценката и мотивите за осъществяване от президента на правомощието по чл. 98, т. 11 от Конституцията.”		
6.	Iliya Hristozov	За отпадането на чл. 9 и на част от чл. 8 от законопроекта - 3 част В мотивите към Решение № 8/1996 г. по КД № 7 от 1996 г. КС също посочва, че: <i>„Президентът на Република България е държавен глава. Защитата на основните президентски правомощия от въздействието на политическата конюнктура и от ограничаването им с гласувани от парламентарното</i>	Приема се частично.	По отношение на процедурата по чл.8 от законопроекта е следван подхода, регламентиран в ЗПКОНПИ. По отношение на чл.9 са направени редакции на текста. Направено е допълнение на чл.7 с оглед регламентация на реда за избор на съдии от ВКС и ВАС.

мнозинство закони се осигурява чрез уреждането им на конституционно равнище. Управлението на тези правомощия може да се поставя в зависимост само от предвидените в Конституцията условия.

Правомощията на президента са изброени в Конституцията въз основа на принципа на изричното възлагане. Недопустимо е ограничаването със закон на конституционно установените правомощия.

Когато със законова уредба се ограничава (поставя под условие) упражняването на конституционно установено правомощие, въпросът надхвърля границите на целесъобразността и навлиза в сферата на конституционността. Противното разбиране би позволило всяко конституционно установено правомощие на държавен орган да бъде ограничавано чрез закон и би обезсмислило до голяма степен Конституцията на Република България. “

Ясно е видно от гореизложеното, че разпоредбата на чл. 9 няма място в законопроекта.

По подобен начин стои и въпросът относно разпоредбите на чл. 8. Известно е, че според чл. 73 от Конституцията:

„Чл. 73. Организацията и дейността на Народното събрание се осъществяват въз основа на Конституцията и на правилник, приет от него.“

Следователно спорно е от конституционална гледна точка дали с отделен закон може да се разпорежда на НС какво да прави в един или друг случай. Известно е, че при всеки подобен случай на избор, НС си определя собствени правила за процедурата на избора. Следователно от чл. 8 има смисъл да останат май-много неговите първа и втора алинея.

В подкрепа на становището ми, че трябва да отпадне по-голямата част от чл. 8 и целия член 9 е и фактът, че в законопроекта няма и намек за подобна подробна процедура относно избора на членовете на Комисията от ВКС и ВАС. Няма никаква логика за една от трите власти да има подробни

		задължения в закона, а за друга власт да няма. В този случай се получава, че е в сила известната поговорка „За кучета и котки може, а за прасета – не!“ Във връзка с гореизложеното предлагам да отпадне напълно чл. 9 от законопроекта, а от чл. 8 да останат евентуално само 1 и 2 алинея.		
7.	Iliya Hristozov	За аналогични промени и в КПКОНПИ Предлагам аналогични промени да се направят и за избора/назначаването на членовете на сега действащата КПКОНПИ, която ще бъде вече с друго име след приемането на закона. Двама от членовете да се избират от НС, двама да се избират от ВКС и ВАС и един да се назначава от президента. Считам, че това би било едно целесъобразно решение и ще допринесе за необходимия баланс между двете комисии. Разбира се, горните промени трябва да влязат в сила едва след изтичането на мандата на сегашните членове на КПКОНПИ.	Не се приема	Функциите на двете комисии са различни, което предопределя и разликите по отношение на избора на членовете на двете комисии.
8.	Iliya Hristozov	За отмяна на чл. 8, ал. 6 от сегашния ЗПКОНПИ Чл. 8, ал. 6 от сегашния ЗПКОНПИ е: <i>„(6) Заместник-председателят и членовете на Комисията се избират от Народното събрание по предложение на председателя на Комисията.“</i> Тази разпоредба трябва да се отмени, защото липсва каквато и да е логика, обосновка или причина, избраният председател да предлага останалите членове на комисията. Обосновката, че така се създава по-добър работещ екип е несериозна и невярна. Един независим колегиален орган може да работи ефективно само когато неговите членове не са свързани лица и нямат никакви зависимости помежду си, а в този случай председателят си определя останалите членове по никакви	Не се приема	Функциите на двете комисии са различни, което предопределя и разликите по отношение на избора на членовете на двете комисии.

		неясни и нерегламентирани критерии и симпатии, а НС узаконява избора му. Това според мен е една неправилна практика, която за съжаление се прилага и при избора на членовете и на други независими органи. Затова предлагам чл.8, ал. 6 от сега действащия ЗПКОНПИ да се отмени. Както вече предложих в друг коментар, предлагам и да се промени чл. 8 от сегашния ЗПКОНПИ относно избора на председател, зам.-председател и членове на сега действащата КПКОНПИ, която ще бъде вече с друго име след приемането на закона. По аналогия с този законопроект предлагам двама от членовете да се избират от НС, двама да се избират от ВКС и ВАС и един да се назначава от президента. Считам, че това би било едно целесъобразно решение и ще допринесе за необходимия баланс между двете комисии. Горните промени трябва да влязат в сила едва след изтичането на мандата на сегашните членове на КПКОНПИ.		
9.	Български институт по правни инициативи /БИПИ/	През последната година и половина в публичното пространство бяха представени няколко законопроекта насочени към реформиране, реструктуриране и реорганизация на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество. В краткия живот на 47-то НС също беше предложен законопроект на изцяло нов закон. От БИПИ приветстваме факта, че настоящият проект на закон е даден за публично обсъждане, защото последният законопроект беше директно предложен от депутати, а при този вид законодателна процедура публично обсъждане за определен срок от време отсъства. Ендемичният характер на корупцията в България предполага всякакъв вид нормативни актове свързани с нейната превенция и ограничаване, да бъдат широко дискутирани, защото противното би предполагало изначално включени в самия документ възможности за злоупотреби. Предложеният проект на закон поставя фокус върху мерки за противодействие на прояви на корупция от лица, заемащи висши		

	публични длъжности, превенция на корупцията и сътрудничество в реализирането на тези дейности с други национални и международни институции и организации. Не на последно място, в него се урежда статута и правомощията на водещият орган - Комисията за противодействие на корупцията. Коментарите на БИПИ обхващат тези елементи от проекта на закон, по които институтът има натрупана дългогодишна експертиза. 1.Проектът на закон не дава определение за корупция сред лица заемащи висши публични длъжности, в мотивите към него също няма обяснение за това. В сега действащия закон, в чл. 3, ал. 1. съществува единствената до този момент легална дефиниция за корупция по отношение на лица заемащи висша публична длъжност. Доколкото текстът на този член и алинея се запазват, би следвало да има препратка към него, защото към момента се създава впечатлението, че той ще важи само за преобразувания Закон за конфликт на интереси и отнемане на незаконно придобитото имущество. Липсата на препратка или друго определение би могло да разшири прекомерно обхвата на приложение на закона и да доведе евентуално до злоупотреби от страна на Комисията. Що се отнася до липсата изобщо на определение за корупция в българската законова рамка, то това не трябва да се възприема като законодателен дефицит. Корупцията е динамично понятие, поради което всякакъв опит за вкарването ѝ в определени рамки би бил изоставащ по отношение на развиващите се обществени и икономически отношения. 2.В чл. 6, ал. 1 от проекта на закон е разписано, че „Комисията е независим специализиран постоянно действащ държавен орган за осъществяване на политиката за противодействие на корупцията сред лицата заемащи висши публични длъжности“.	1.Не се приема 2. Приема се	1.Съгласно чл. 37, ал. 1 от Указ № 883 от 1974 г. за прилагане на Закона за нормативните актове, думи или изрази с утвърдено правно значение се използват в един и същ смисъл във всички нормативни актове. Ако се налага отклонение от общоприетия смисъл на дума или израз, с допълнителна разпоредба се определя смисълът им за съответния нормативен акт. Предвид факта, че в сега действащия Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чието наименование се променя на Закона за установяване на конфликт на интереси и за отнемане на незаконно придобитото имущество понятието „корупция“ е дефинирано, считаме, че не е необходимо същото да се дефинира и в Закон за противодействие на корупцията сред лица, заемащи публични длъжности. 2. Предложението е отразено в текста
--	--	---	---

	На мнение сме, че думата „политиката“ следва да отпадне от изречението. Тя има много по-широко значение и в българския контекст не винаги се разбира еднозначно. Освен това, в българската институционална рамка има и други органи, които реализират антикорупционни политики, поради което е по-добре ако текстът на ал. 1 е: „Комисията е независим специализиран постоянно действащ държавен орган за осъществяване на превенция и противодействие на корупцията сред лицата заемащи висши публични длъжности“. 3. По отношение на органа, който ще осъществява цялостната работа по противодействие на корупцията сред лицата, заемащи висши публични длъжности от БИПИ продължаваме да застъпваме становището, че това не следва да бъде колективен орган. Към момента обаче, не е налице политическа нагласа към преосмисляне на модела на управление на такъв тип институции, поради което коментарът ни е по конкретните текстове от проекта. 4.Отново се предлага членове на Комисията да бъдат само юристи. Както сме отбелязвали и в предишни наши становища, ограничаването на профила на възможните кандидати за членове, стеснява професионалния и управленски потенциал, който може да стане част от Комисията. Би трябвало да се подходи по пътя на отваряне на професионалното ветрило, като се даде възможност за членове на Комисията да бъдат предлагани и хора с икономическо, финансово и др.образование. В този контекст, не е много удачен и предлагания модел на различни процедури за избор на членове от отделните квоти. В един от предходните законопроекти имаше текст, който предвиждаше Министерски съвет да провежда публично изслушване на кандидатите за членове на антикорупционния орган. Това би могло да стане чрез събирането на специална комисия, в която да влизат включително и съдии от ВКС и ВАС.		3. Не се приема. 4. Не се приема.	3. Не отговаря на концепцията на закона. 4. С оглед отпадане на функцията за отнемане на незаконно придобито имущество не е необходимо икономическо образование от членовете на Комисията. Необходимата експертиза в икономически план за осъществяване на функциите на Комисията ще се осъществява от служителите ѝ.
--	---	--	---	---

		5. На следващо място е добре в критериите за член на комисията да се включи и изискване за наличен управленски опит, още повече, че самият проект предлага и ротационен модел на управление на комисията. Ако това предложение бъде възприето, тогава не е необходимо да има изискване за определени години стаж. В други държави /напр. в Латвия/ сред задължителните изисквания към кандидата за директор на Бюрото за противодействие и превенция на корупцията, е и това за владеење на минимум два чужди езика освен родния.	5. Не се приема.	5. В проекта на закон критериите за членове на комисията са завишени в сравнение с действащия ЗПКОНПИ. Предвижда се за членове на Комисията се избират, съответно назначават български граждани с високи професионални и нравствени качества, които имат висше юридическо образование, с образователно-квалификационна степен "магистър" и най-малко 10 години юридически стаж.
		6.В чл. 8 и в чл. 9 от проекта където са изброени документи, които кандидатите следва да представят, смятаме, че трябва да се включи и такъв, доказващ психологическата пригодност. Естеството на работа в Комисията предполага в нейния управляващ орган да влязат хора, които са достатъчно устойчиви и с нагласата да издържат на високо напрежение и натоварване.	6.Не се приема	6.Следван е подходът, регламентиран в ЗПКОНПИ.
		7.В чл. 7, ал. 1 се казва, че „Комисията се председателства на ротационен принцип за една година, като председателят се определя чрез жребий". От една страна това изглежда добър вариант, насочен към предотвратяване на евентуална злоупотреба с управленска власт. От друга страна обаче, председателят на комисията има специфични правомощия по отношение на администрацията. В чл. 14, ал. 1 от проекта е посочено, че той/тя „упражнява функциите на орган по назначаването по отношение на държавните служители и на работодател по отношение на служителите, работещи по трудово правоотношение в администрацията на Комисията, с изключение	7.Не се приема	7.Комисията е колективен орган и като такъв тя ще приеме най-важните решения относно дейността си. Председателят изпълнява представителни и организационни функции.

	на разследващите инспектори". Отделно от това председателят контролира и отговаря за изпълнението на бюджета. Смяната на председателите всяка година би могла да доведе до смени и в администрацията /неоправдани и/или необосновани/ и до вътрешно преформатиране на бюджета на Комисията в зависимост от приоритетите на съответния председател. По-трудно ще бъде и гарантирането на последователността на прилагане на съответни мерки и действия. За да не се получи злоупотреба с този иначе добър принцип на ротация, би следвало да се помисли в посока на това в началото на своя мандат Комисията да приема план/концепция за работата си в рамките на целия мандат. В този документ да бъдат заложени стратегическите области на действие, конкретни дейности и мерки, които да бъдат следвани през целия мандат на Комисията. По този начин ще се избегне субективизма в ротационното ѝ председателстване.		
	8.В чл. 15 и 16 от проекта на закон са уредени отчетността и контрола върху дейността на Комисията. Остава обаче, неизяснена ефективността на предвидените механизми. Представянето на доклад на всеки 6 месеца в съответната постоянна комисия в НС и възможността за провеждане на изслушване на председателя и членовете ѝ, са положителен елемент при провеждане на текуща отчетност на Комисията. Същевременно, не става ясно по какъв начин ще се канят членовете на Комисията при положение, че тя е колективен орган, а разпределянето на организацията на дейността по отделни ресори е текст с пожелателен характер / чл. 14, ал. 2/. Текстът в чл. 16 от проекта е стандартният за подобен вид отчетност и предвижда ежегодното представяне в парламента на годишен доклад за дейността на Комисията /до 31 март/. Новото е, че докладът ще се предоставя на президента на републиката и на Министерски съвет. Отново няма яснота по отношение на това какво ще стане с доклада след като бъде представен на съответните институции - ще има ли обсъждане, приемане/неприемане или само приемане за сведение? Ако отчетеното в него не съвпада със заложените в плана цели или	8. Не се приема.	8. Не се съдържа конкретно предложение.

	има неизпълнени мерки, това ще носи ли някакви последствия за самата Комисия - примерно намаляване на бюджета или нещо друго? Всякакъв вид отчетност и контрол остават само добри пожелания ако не бъдат окомплектовани с някакъв вид насрещни мерки и действия. Би могло да се помисли над възможността да се прави някакъв вид външна оценка на дейността на Комисията за определен период от време. 9. По отношение на уредбата за провеждане на периодични и инцидентни проверки за почтеност смятаме, че те трябва да са задължителна част от работата в Комисията, поради което не е необходимо съответния служител да дава съгласие за това. Периодичната проверка следва да бъде веднъж в годината, а инцидентните при подаден сигнал или друга получена информация налагаща провеждането на такава проверка. Друг вариант би бил проверките да се реализират и на случаен принцип като определен процент от броя на служителите. Резултатите от проверката могат да бъдат използвани като основание за продължаване или прекратяване на трудовото правоотношение, преместване на друго място в Комисията или промяна в размера на възнаграждението. Последното следва да важи и за предвиденото в чл. 29 атестиране. 10. В чл. 28, ал. 1 смятаме, че в края на изречението изразът в случай, че не са преминали такава" трябва да отпадне. Независимо откъде идват и каква е предварителната им подготовка, разследващите инспектори и другите държавни служители следва да преминат първоначална професионална подготовка, за да бъдат запознати със спецификите на работа, новите си задължения и изискванията, и отговорностите, които работата им в Комисията носи.		
		9. Не се приема.	9. Следван е подходът, регламентиран в ЗПКОНПИ.
		10. Не се приема	10. Предвид факта, че в § 2 е от ПЗР на законопроекта е предвидено правоприемство на служителите от съответната специализирана дирекция и те са преминали такава първоначална професионална подготовка по реда на ЗПКОНПИ, за тях не се налага повторно преминаване на първоначална професионална подготовка.

	11. В глава четвърта от проекта на закон трябва да се посочат като органи за взаимодействие и Висшия съдебен съвет и Инспектората към ВСС. 12. В глава пета Превенция на корупцията Комисията би следвало да има отношение към Националната стратегия за превенция и противодействие на корупцията доколкото същата осъществява държавната политика в това отношение. В стратегията е разписано засилено взаимодействие между Комисията /тогава се е имало предвид сегашната комисия/, НСАП и Националния механизъм /създаден с ПМС 240 от 2019 г./. Възможно е да има кореспондиращ текст в закона, който да подчертае важността и дълбочината на междуинституционалната координация и работа по отношение ограничаване на корупцията. 13. В заключение бихме искали да добавим, че в ПЗР на проекта на закон не се предвижда изменение относно начина на избор на членовете на Комисията за установяване на конфликт на интереси и отнемане на незаконно придобитото имущество, т.е. те отново ще бъдат избирани само от Народното събрание. Не става ясно и коя от двете комисии, ако изобщо, ще има отношение към подаването на сигнали по смисъла на Директива (ЕС) 2019/1937 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2019 година относно защитата на лицата, които подават сигнали за нарушения на правото на Съюза. От обективна гледна точка, срокът за избор, респ. назначаване на членовете на Комисията за противодействие на корупцията предвиден в § 6 изглежда кратък, но може би е адекватен предвид политическата ситуация в страната и динамиката ѝ.	11. Не се приема 12. Не се приема. 13. Не се приема	11. Следван е подходът, регламентиран в ЗПКОНПИ. 12. Не е необходим такъв кореспондиращ текст, който да подчертае важността и дълбочината на междуинституционалната координация и работа по отношение ограничаване на корупцията. Предвидените функции в глава пета „Превенция“ са в пълно съответствие със заложените приоритети в Националната стратегия за превенция и противодействие на корупцията 2021-2027г. 13. Начинът на избор на членовете на Комисията за установяване на конфликт на интереси и отнемане на незаконно придобитото имущество се запазва, т. е. те ще бъдат избирани само от Народното събрание. По отношение на въпроса за това коя от двете комисии ще има отношение към подаването на сигнали по смисъла на Директива (ЕС) 2019/1937, това ще бъде регламентирано в проекта за Закон за защита на лицата, подаващи сигнали или публично оповестяващи информация за нарушения.
--	--	--	--

10.	Илиян Пламенов	1. В чл. 7, ал. 2 от проекта на закон е посочено, че за членовете на Комисията, която ще прилага този закон, се избират, съответно назначават, български граждани „с високи професионални и нравствени качества”. Бих искал да заявя, че в предложеният проект няма яснота какво представлява високи нравствени качества, не е ясно според какви възгледи и идеология ще се определя кои качества са високи нравствени и кои на са, както и кой ще ги определя. При всички положения, оценяването на нравствени качества е субективна оценка, определяна лицемерно съгласно неясна идеология. Такова оценяване е недопустимо за една демократична страна. Действащият Закон за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество също не съдържа легална дефиниция за това понятие. Ето защо, предлагам в Допълнителните разпоредби (ДЗ), в параграф 1, задължително да се добави нова точка 1. „Високи нравствени качества”, която да предостави легална дефиниция за това понятие. 2. Навсякъде в проекта на закон (10 места) бих искал да предложа думите „интернет страница” и производните ѝ, да бъдат заменени с думите „Интернет място” и производните му. Така както едно ведомство има физически адрес в населено място, когато то има присъствие в международната компютърна мрежа „Интернет”, информацията за него, която то самото публикува на един обобщен адрес се нарича Интернет място (някои го наричат с чуждицата „сайт”). Следва да се каже, че има съществена логическа и техническа разлика между „страница” и „място”. Страницата е една, а мястото съдържа неограничен брой страници на конкретното ведомство. Ето защо, считам, че промяната е обоснована и наложителна. 3. За да стане ясно дали и доколко кандидатите за членове на Комисията за противодействие на корупцията са почтени и дали	1. Не се приема. 2. Не се приема 3. Не се приема.	1. Следван е подходът, регламентиран в ЗПКОНПИ. 2. Такава е утвърдената нормативна практика. 3. В чл.8, ал.7 от проекта е предвидено, че „За всеки кандидат

	са конфликт на интереси, предлагам в чл. 8 да се създаде нова ал. 7а със следното съдържание: „(7а) За всеки кандидат специализираната комисия на Народното събрание, отговаряща за борбата с корупцията и конфликта на интереси, изисква от Държавна агенция „Национална сигурност”, от Служба „Военна полиция”, от Държавна агенция „Разузнаване”, от служба „Военна информация” да извършат проверка за установяване и обявяване на принадлежност към щатния им персонал и към агентурната им мрежа, като резултатите се публикуват на Интернет мястото на Народното събрание.”		специализираната комисия на Народното събрание, отговаряща за борбата с корупцията и конфликта на интереси, изисква от Комисията за разкриване на документите и обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия да извърши проверка за установяване и обявяване на принадлежност към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия, като резултатите се публикуват на интернет страницата на Народното събрание.
	4. За да стане ясно дали и доколко кандидатите за членове на Комисията за противодействие на корупцията са почтени и дали са конфликт на интереси, предлагам в чл. 8 да се създаде нова ал. 7б със следното съдържание: „(7б) За всеки кандидат специализираната комисия на Народното събрание, отговаряща за борбата с корупцията и конфликта на интереси, изисква от националните организации на свободните зидари да извършат проверка за установяване и обявяване на принадлежност към техния членски състав, като резултатите се публикуват на Интернет мястото на Народното събрание.”	4. Не се приема.	4. Считаме, че регламентираното в чл.8, ал.7 от проекта е напълно достатъчно за гарантиране на независимостта на членовете на КПК.
	5. По отношение на чл. 15, ал. 1, бих искал да заявя, че с оглед спазване на принципите на демократична отчетност и публичност, когато Комисията на всеки шест месеца представя доклад за дейността си в Народното събрание, е задължително народните представители да проведат изслушване на членовете на Комисията. Според предложената разпоредба в обсъжданият	5. Приема се.	5. Предложението е отразено в текста.

	проект изслушването е възможно и вероятно, но не е задължително. Липсата на задължително изслушване е недостатък на предложения проект, а също е и форма на „бягане от отговорност” на членовете на Комисията. Темата борба с корупцията и конфликта на интереси е актуална и вълнува българското общество. Същевременно Комисията за противодействие на корупцията е с много ниско доверие у населението. Ето защо бих искал да предложа в чл. 15, ал. 1 думите „може да проведе” да се заменят с „провежда”. 6. В чл. 17 от проекта на закон е посочено, че членовете и служителите на Комисията за противодействие на корупцията не носят имуществена отговорност за причинени вреди при изпълнение на правомощията си. Категорично възразявам срещу това освобождаване от отговорност за вреди. Обичайна и масова практика е вследствие на тези дейности да се стига до материални щети, до увреждания на здравето, до инциденти и катастрофи, до смъртни случаи, до редица други нежелани за здравомислещи и нормални хора последици. Крайно непочтено, долнопробно и незаконно е членовете и служителите на Комисията, на общо основание да бъдат освобождавани от тази отговорност. Освобождаването от тази и всякакви други видове отговорност е ясно и категорично потвърждение, че при ежедневното изпълнение на трудовите си задължения, те извършват умишлено дразнене, административен произвол, административен тормоз, административен терор, физическо насилие, физическо ликвидиране, долнопробни полицейски манипулации, провокации и комбинации, радиочестотни поведенчески въздействия и манипулации, и използват и други непочтени и отвратителни методи на работа. Ето защо, членовете и служителите на Комисията не само, че не трябва да бъдат освобождавани от някои видове отговорност, а задължително трябва да носят всички възможни видове отговорност за действията, които извършват. Предлагам чл. 17 да се промени както следва: „Членовете на Комисията, разследващите инспектори и органите по чл. 23		6. Не се приема. 6. Следван е подходът, регламентиран в ЗПКОНПИ. За обективното и безпристрастно осъществяване на функциите на членовете и разследващите инспектори и органите по чл. 23 е предвидено на същите да бъде предоставен функционален имунитет.
--	---	--	--

	носят всички видове отговорност за причинени вреди при упражняване на възложените им по този закон правомощия.”. 8. В чл. 19, ал. 3 на проекта на закон е посочено: „Трудът на членовете на Комисията, разследващите инспектори и органите по чл. 23 се зачита за първа категория.”. Бих искал да възразя на определянето на труда на тези лица за първа категория. Считам, че не е оправдано и не е заслужено труда им да се определя за първа категория, тъй като тяхната работа почти през цялото им работно време представлява пребиваване в служебни кабинети, работа с хартиени документи, работа с компютър, или провеждане на разговори с нарочени за вербуване или разпит лица. Поради това може да се твърди, че работата им не представлява физическо и интелектуално натоварване и се провежда в удобни за тях работни условия. Определянето на работата им за първа категория труд е несправедливо, незаслужено и представлява недопустима привилегия, недопустимо материално облагодетелстване, проява на групова алчност и егоизъм. Видно от проекта на закон, редица други права, привилегии, материални и финансови плащания са предвидени за членовете и за служителите на Комисията. Известно е, че работещите в държавната администрация, още повече тези в т. нар. специални служби, имат практиката да се възползват от обстоятелството, че фактически винаги могат да поискат и да получат от държавния бюджет неограничено количество финансиране, като се изтъква някакво лицемерно основание, което не може да бъде установено и проверено от други лица. Ето защо бих искал да предложа в чл. 19, ал. 3 думата „първа” да се промени на „трета” или „втора”. 9. В чл. 25, ал. 3 е заявено „разследващите инспектори вземат решения по вътрешно убеждение”. Бих искал да обърна внимание, че в обсъжданият проект на закон, както и в действащия Закон за противодействие на корупцията и за	8.Не се приема. 8.Не се приема.	8.Следван е подходът, регламентиран в ЗПКОНПИ. По отношение на разследващите инспектори относно зачитането на първа категория труд е възприет подходът, регламентиран в ЗМВР (арг. чл. 142, ал. 1, т. 1 във вр. чл. 183, ал. 3 от ЗМВР). 9. С изменението на Наказателно-процесуалния кодекс (НПК) в § 9 от проекта, е предвидено, че служителите от Комисията за
--	---	---	---

отнемане на незаконно придобитото имущество, няма легална дефиниция какво представлява и как да се разбира това понятие. Считам тази липса за много тежък недостатък на проекта на закон. Липсата на определение за това понятие води до противоречия при прилагането му. Както казах по-горе в настоящото становище, има основания да се счита, че членовете и служителите на Комисията, в същото време са и членове на агентурно-терористичната мрежа на политическата полиция „ДС-ДАНС”, или на военнополитическата полиция „СВП”, или на масонските или църковните секти. Това означава, че тези служители ще бъдат задължени неявно да потърсят и неявно да приемат заповедите, които им бъдат възложени за изпълнение по всеки конкретен случай в своята работа. Т.е. по отношение на тези лица, вътрешното убеждение е убеждение, което им е възложено за съобразяване и за изпълнение от ръководството на съответната неявна (т. е. скрита) идеологическа секта. Вторият възможен вариант е, за вътрешно убеждение да се разбира мнението и изводите, които даден служител самостоятелно си е изградил и формирал – но доколкото в Комисията досега е нямало, а занапред няма и да има, нито един служител, който да не е член на агентурно-терористичната мрежа или на някоя от идеологическите секти, то такова самостоятелно лично убеждение и лично решение не може да се формира и не може да съществува. В чл. 14 от НПК също се говори за вътрешно убеждение, но и там разпоредбата е лицемерие и измама, тъй като добре известно е на милиони български граждани, че съдиите, прокурорите, следователите, полицаите, и адвокатите са членове на агентурно-терористичната мрежа на политическата полиция „ДС-ДАНС” и на военнополитическата полиция „СВП”, които са ги вербували още на 14 годишна възраст и остават членове на тези мрежи до края на живота им. Ето защо, считам, че в параграф 1 на обсъждания проект на закон, трябва да се създаде нова точка 1. „Вътрешно убеждение”, която да регламентира легална дефиниция, като се отчетат ясните и обективни съображения, които съм разяснил в настоящата точка. Наложително е, също така, чл. 14 от НПК да бъде прецизиран и усъвършенстван, с оглед на описаните съображения.

противодействие на корупцията, назначени на длъжност „разследващ инспектор“ са разследващи органи по смисъла на НПК. Следователно за тях също следва да са приложими основните принципи, регламентирани в НПК, един от които е вземане на решение по вътрешно убеждение (чл.14).

	10. В чл. 38 от проекта на закон е посочено, че при прекратяване на служебното правоотношение на държавните служители се прилагат разпоредбите на чл. 117-122 от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност” (ЗДАНС). Съгласно чл. 117, ал. 1 – ал. 5, включително, от ЗДАНС, на въпросните лица се изплаща парично обезщетение, възлизащо на до 10, до 15, и над 15 пъти 75% от брутно трудово възнаграждение. Считам, че подобни огромни обезщетения са напълно незаслужени, представляват фактически „грабеж” на правителствени бюджетни средства, потвърждават информацията, че служителите през цялата си кариера са извършвали социално-политически паразитизъм, както и че чрез тях се цели осигуряване на послушание и лоялност от тези служители. Бих искал да предложа в проекта на закон да се добави разпоредба, която да промени чл. 117, ал. 1 до ал. 5, включително, от ЗДАНС, така че да се изплащат 75% от три месечни brutни възнаграждения.	10. Не се приема.	10. Разпоредбата е възприета от действащия ЗПКОНПИ.
	11. В чл. 39, ал. 2 е казано „съвместна инструкция”, а в чл. 40, ал. 2 е казано „съвместни инструкции”. Никъде, обаче, не е посочено, че всяка съвместна инструкция се обнародва. Считам, този пропуск за съществен, и поради това бих искал да предложа да се добави разпоредба, която разпорежда обнародване в „Държавен вестник” на всяка съвместна инструкция, издадена в изпълнение на този закон. Самостоятелните инструкции и наредбите на Комисията също е задължително да бъдат обнародвани в „Държавен вестник”.	11. Не се приема.	11. Не е необходима изрична регламентация, тъй като инструкциите подлежат на обнародване съгласно Закона за нормативните актове.
	12. В проекта на закон има два пъти чл. 54, което е грешка при номерацията.	12. Приема се.	12. Отражено в текста.
	13. Във вторият чл. 54, в ал. 2 разпоредбата не е ясно дали се отнася за служителите на Комисията или за трети лица. Считам, че би трябвало да се поясни. Освен това, думата „извършваната”	13. Приема	13. Отражено в текста.

	следва да се промени на „извършвана”. 14. В параграф 1, т. 2 относно легалната дефиниция на „проверка за почтеност” бих искал да изразя следното мнение: На алтернативните политически и религиозни изследователи като мен, както и на пострадалите лица като мен, е известно, че около 90-95% от населението на нашата страна е вербувано и членува в агентурно-терористичната мрежа на политическата полиция „ДС-ДАНС”, и много по-малка брой в агентурно-терористичната мрежа на военнополитическата полиция „СВП”. По силата на своето членство в тази противоконституционни и противозаконни секти, всеки член има задължението да изпълнява догмата, според която при даване на заповед е длъжен да извърши нарушение или престъпление спрямо правата, интересите, здравето, живота и личността на всеки друг гражданин на страната или чужденец, дори ако той също е член на тази мрежа, дори ако е негов приятел, родственик или негово дете. Освен това, политическата полиция „ДС-ДАНС” от около един век време насам, както и понастоящем, изготвя и поддържа списъци с политически, идеологически и религиозно неудобни и нежелани български граждани. Тези граждани са подлагани ежедневно на разнообразни форми на дразнене, унижения, тормоз, откази на обслужване, откази при опит за извършване на покупки и продажби, насилие, терор, щети, увреждания, изнасилвания, побоища, изпробване на нови и експериментални лекарства и вещества, поставяне на импланти-микрочипове без знанието им или без съгласието им, ампутации, отравяния, физическо ликвидиране, и незачитане на техните граждански права и свободи от страна на правителствените ведомства, общинските ведомства, правоохранителните ведомства, и от всички членове на агентурно-терористичната мрежа. В тези списъци понастоящем са включени няколко десетки хиляди или няколкостотин хиляди български граждани. Неудобните и нежеланите граждани ги използват за обекти, върху които членовете на мрежата, т. е. на сектата, упражняват своите умения и практики за явно и за неявно (скрито) извършване на нарушения и престъпления. Т. е. образно казано, използват ги	се.	
		14. Не се приема.	14. Не съдържа конкретни предложения.

	като „боксова круша”, „чучело”, „плашило”, и др. За да останат тези нарушения и престъпления ненаказани и да продължат да се извършат срещу други неудобни и нежелани български граждани, важна и противозаконна помощ оказват полицаите, прокурорите, съдиите, адвокатите, и служителите на всички държавни органи – министерства, ведомства, комисии, и др. Ако Комисията за противодействие на корупцията действително желае да се бори с корупцията и конфликта на интереси у лицата, заемащи редови и висши длъжности в публичната администрацията и в частния сектор, то би трябвало да поиска от Министерския съвет и от Народното събрание реформиране и закриване на правителствената терористична организация и древна църковно-масонско-сатанинска секта, наречена политическа полиция „ДС-ДАНС”, както и на военнополитическата полиция „СВП”, разформироване на техните агентурно-терористични мрежи, както и съд и наказание за всеки служител на тези ведомства и за всеки член на тези мрежи. Разрешаването на дълбоките системни, структурни и хронични проблеми в тази сфера изисква задължително изобличаване, разкриване и огласяване на древните сборници с догми, които тези ведомства и организациите-техни предшественици от няколко хилядолетия налагат с всички възможни похвати и методи. Тези сборници са много обемни и подробни и са известни с наименованията: книги „Кабала” на Православната християнска църква и книги „Талмуда” на Православната християнска църква. Тези сборници са съставени заедно с разработването и оформянето на Библията в началото на 4 век от Новата ера, също наречена Общата ера, и през всеки изминал век са били актуализирани – дописвани, обогатявани, усложнявани, и т. н. Както и самата Библия, която през всеки век е била леко изменяна, актуализирана, допълвана, отпадали са думи, изречения и цели абзаци, добавяни са други, и т. н. Тези сборници са материалната и идеологическата основа за провеждане на правителствения терор и на църковния терор през вековете, през цялото време от създаването на християнската религия, т. е. на международната организация на християнската църква. Догмите са налагани през цялото време оттогава до днес от институциите на Римската империя, на Западната римска	
--	---	--

империя, на Източната римска империя, на Римокатолическата църква, на Източноправославната църква, на Българската православна църква, и много други. Тези православни сборници са в почти пълна степен еднакви със сборниците „Кабала” и „Талмуда” на юдейската религия. В православната Библия наличието на тези сборници и тяхното значение е видимо загатнато, намекнато и формулирано в последната книга от Библията – книга „Откровение”, в глава 17, стих 5: „и на челото ѝ бе написано името: тайна, Вавилон великий, майка на блудниците и на земните гнусотии.”. Книга „Откровение” е написана през 95 г. от Новата ера, също наречена Общата ера. Осъществяването на споменатите по-горе демократични реформи за спазване на разпоредбите на българската Конституция, в този случай би било трудно постижимо, тъй като всички членове на Народното събрание, Министерския съвет, Висшия съдебен съвет, както и всички съдии – от районните съдилища до върховните съдилища и Конституционния съд, всички прокурори – от районните прокуратури до върховните прокуратури, и всички следователи, са в свиреп конфликт на интереси от много десетилетията, т. е. от назначаването им във ведомство в съдебната система. Освен това, известно е, че както по времето на комунистическия режим, така и по време на настоящия псевдо-демократически режим политическата полиция „ДС-ДАНС” и военнополитическата полиция „СВП” с манипулиране, изнудване, заплахи, тормоз, ограничения, насилие, осакатявания, и терор, вербува над 90-95% от всички лица в страната, навършили 14 години. Основната функция на тези две ведомства не е да издирват и да се борят с чужди шпиони и терористи, а да създават и ежедневно да ръководят агентурно-терористичните мрежи, които обхващат цялата страна и почти всички жители. Затова „ДС-ДАНС” е с огромен щатен персонал – там работят около 4000 държавни служители.

В този смисъл, може да се счита, че функциите на Комисията за противодействие на корупцията не е единствено за извършване на проверка за почтеност, но и за осъществяване на неявно и прикрито манипулиране, тормоз и терор спрямо лица, които са

	нарочени за вербуване от политическата полиция „ДС-ДАНС” и от военнополитическата полиция „СВП”, но тъй като знаят какви долнопробни, отвратителни и противоконституционни действия извършат тези ведомства и техните мрежи, не желаят да се присъединят. Поради това спрямо тях, на клеветническо основание започва проверка за почтеност и/или полицейско производство и/или съдебно производство. Винаги клеветническият материал е написан и подаден от член на мрежата, следвайки указанията на държавните служители от тези ведомства. Лицата биват заплашвани и тормозени с налагане на предвидените в закона наказания или с други възможни щети, ограничения и лишения. Проверката и тормоза продължават, докато лицето се съгласи да стане поредния член в агентурно-терористичната мрежа. По този начин, мрежата и матрицата се възпроизвеждат в продължение на десетилетия, столетия, и хилядолетия. Известно е, че почти всички държавни служители, включително тези в Министерството на правосъдието и на Комисията за противодействие на корупцията, са членове на агентурно-терористичната мрежа на политическата полиция „ДС-ДАНС”, и са обучени и инструктирани за начините как неявно и скрито да извършват административен тормоз, административен терор, административно отмъщение, и как да прилагат в дейността си и при разработването на нова нормативна уредба действащите агентурно-църковно-масонски догми на дискриминация, расизъм, нацизъм, апартейд. Тези догми са обичайно характерни за дейността на българските правителствени и общински ведомства през цялото време откакто имаме Трета българска държава на Балканския полуостров, т. е. от 144 години. Както и са били характерни и са се прилагали тук и през вековете преди Освобождението. През 20-ти век стана ясно, че съществува идеологическа концепция наречена монархо-фашизъм. Според алтернативни политически и религиозни изследователи, през следващите години на 21-ви век, вероятно някои от нас ще доживеят да станат свидетели на разкриване съществуването на и разобличаването на идеологическата концепция на църковно-нацизма. Концепция, която е скрита част от християнската религия, действала и действаща през цялото време от създаването на религията и	
--	--	--

нейните международна организация и поместни национални подразделения. Монархо-фашизма и църковно-нацизма са концепции основани на сборниците „Кабала” и „Талмуда” на Християнската църква.

Държавните и съдебните служители в нашата страна са обучени как да манипулират и оцеляват законните права и интереси на българските граждани, включително по време на създаването и изпълнението на административните и съдебните процедури. Всичко това се потвърждава от увеличаващият се брой административни и съдебни производства, както и от редица други обстоятелства. Държавните служители, включително тези от Министерството на правосъдието, както и съдиите, прокурорите, следователи, и другите служители на съдебната система, имат неявното противоконституционно задължение да осигуряват приложението на агентурно-църковно-масонските догми, налагани от политическата полиция „ДС-ДАНС” и от военнополитическата полиция „СВП”. Включително догмата, според която органите на властта, в т. ч. и органите на съдебната система, са задължени ежедневно да лъжат, заблуждават и манипулират населението, за да го държат в покорство, неведение, объркано състояние, страх, ужас. Включително догмата, според която органите на властта, в т. ч. и органите на съдебната система, прилагат конституцията, законите, и подзаконовите нормативни актове единствено ако желаят да направят това. Ако не желаят, казват някаква лъжа или посочват някакво несъстоятелно основание, и отправят потърпевшият да ходи да обжалва в продължение на години пред техни единомишленици, членове на същата агентурно-терористична мрежа, докато в някакъв момент сам не се откаже. Следователно конституцията, законите и нормативната уредба в нашата страна нямат пряко действие, фактически нямат значение, и „не струват” дори една стотинка. Включително догмата за въвеждане на разделение по множество белези и критерии сред населението и насъскване към сблъсък отделните групи една срещу друга, като институциите на правителството и на православната църква указват на всяка от групите какво

	действие да предприеме. Включително догмата, че членовете на агентурно-терористичните мрежи трябва да бъдат поддържани в полуздраво състояние, в полугладно състояние, в полущастливо състояние, в полубедно състояние, а нечленовете на мрежите трябва да бъдат задължително приведени в болно състояние, в гладно състояние, в нещастно състояние, в състояние на бедност, в безимотно състояние, да бъдат без брачен партньор, да бъдат без деца. Включително догмата, според която истината за миналото, за настоящото и за бъдещето е разрешено да бъде казвана и показвана по пряк или по метафоричен начин единствено в някои произведения на изкуството и културата. Включително, че в държавата правилата и тяхната промяна се пишат с кръв, т. е. с жертви, т. е. със смъртни случаи. А докато ръководят и организират приложението на догмите в реалния живот, правителствените служители и църковните служители получават парично заплащане от данъците и от други плащания от населението. По такъв начин от хилядолетия въпросните ръководни прослойки извършват социално-политически паразитизъм и се намират в положение на свиреп конфликт на интереси и огромна корупция. Конфликт на интереси, който Комисията за противодействие на корупцията е изключително важно да започне да разрешава. Ето защо, ако Министерството на правосъдието, Комисията за противодействие на корупцията, Висшия съдебен съвет, и другите органи желаят да подобрят функционирането и състоянието на съдебната система, и на публичната администрация в нашата страна, на първо място задължително трябва публично да се огласят и да се отменят изброените, както и всички други агентурно-църковно-масонско-сатанински догми, на които умишлено не се дава гласност. Отмяната им би повишила в кратки срокове доверието към държавната администрация и към съдебната система, които понастоящем представляват свирепа и тежко корумпирана тоталитарна агентурно-окултна секта. Отмяната им ще позволи да се отвори пътя към нови по-високи еволюционни стъпала на общественно-политическо и икономическо развитие на нашия народ и на нашата страна.		
--	--	--	--

		Известно е, че много голяма част от държавните служители, общинските служители, съдиите, прокурорите, полицаите, и адвокатите, са лица, интересувани се единствено от реномето си, заплащането си, личните си интереси, и безропотно изпълняващи всяка заповед, която им бъде възложена от техните ръководители и ръководещите ги офицери от политическата полиция „ДС-ДАНС” и от военнополитическата полиция „СВП”. С тях те си общуват и поддържат двустранна аудио-визуална връзка в реално време, чрез своя т. нар. „умен” мобилен телефон, или чрез поставен аудио имплант в ухото, или аудио имплант в зъб, или чрез оптична леща в окото. Същите тези лица имат и подкожни импланти, обикновено в раменната област или в ставата на единия крак, чрез които е възможно ръководещият ги офицер да задава активиране и изпълнение на биологичните функции на тялото им, в избран от него момент. По такъв начин, членовете на мрежите се превръщат не само образно казано, т. е. метафорично, но и в буквален смисъл с физическо проявление, в кукли на конците, т. е. марионетки. Ролята и функциите на Комисията за противодействие на корупцията по обсъждания проект на закон е същата като разяснената роля и функции на политическата полиция „ДС-ДАНС”. От мотивите към проекта е известно, че цяла специализирана дирекция от „ДС-ДАНС” с приблизително около 130 служители е била преместена и включена в състава на Комисията, така че да продължат да извършват същите действия като тези, които са извършвали в „ДС-ДАНС”. С оглед на всичко казано по-горе, може да се установи, че мотивите на проекта са непълни, частично лицемерни, и частично недемократични. Очевидно проектът има и други неявни и неогласени цели, и те не са предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, борба с корупцията, и защита на законните права и интереси на физическите и юридическите лица в страната. 15. В параграф 1, т. 3 относно легалната дефиниция на „пропорционалност на намесата в личния и семейния живот” бих	15. Не се приема.	15. Редакцията е възприета от действащия ЗПКОНПИ.
--	--	---	--------------------------	--

	искал да изразя следното мнение: Такава формулировка, предоставя изключително широко поле за действия на Комисията, включително за изпълнение на противоконституционни и противозаконни действия. Следва много ясно да се каже, че формулировката „степен, която не надхвърля необходимото” е крайно субективна и е оставена в преценка единствено на служителите на Комисията, които са, както стана ясно, идеологически и материално са пряко заинтересовани от избора на степента на намеса, методите и средствата. По такъв начин самите служители на Комисията са в конфликт на интереси при прилагането на обсъждания закон и на останалите закони. Формулировката на т. 3 е неясна и противоконституционна, и е основание за провеждане на административен произвол и административен терор спрямо набелязаните лица. Степените на намеса задължително следва да бъдат регламентирани в обнародван документ, а решението за избор на степен на намеса трябва да се вземе съвместно с външни за Комисията физически лица и ведомства.		
	16. В параграф 1, т. 4, буква а), е допусната правописна грешка, която обаче обслужва агентурно-масонските догми и идеология на политическата полиция „ДС-ДАНС” и на Комисията за противодействие на корупцията. Предлагам думите „по нрава линия” да се променят на „по права линия”.	16. Приема се.	16. Отразено в текста.
	17. В параграф 1, т. 4, буква б), предложената разпоредба не изброява изчерпателно всички основни видове зависимости. Недопустимо е, че е пропуснато да се посочат религиозната и идеологическата зависимости. Поради този тежък пропуск членствата, зависимостите, и влиянията, породени от агентурно-терористични мрежи, от масонските секти, от църковната секта, от сатанинската секта, няма да бъдат анализирани и установявани. Ето защо бих искал да предложа думите „икономически или политически зависимости” да се променят на „икономически, религиозни, политически, или идеологически зависимости”.	17. Не се приема.	17. Редакцията е възприета от действащия ЗПКОНПИ.

		18. В параграф 3, ал. 1, относно думите „персонални и технически ресурси” не е ясно какво се разбира за персонални ресурси. Дали се има предвид служители за администрацията на Комисията, или възможност за ползване на агентурно-терористичната мрежа на „ДС-ДАНС” и на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, или се има предвид персонално оборудване и персонални уреди. И в трите случая е необходимо текстът да се прецизира и поясни, тъй като разпоредби, които са ясни и се разбират единствено за вносителя на проекта и за лицата, които ще ги прилагат, са недопустими, противоречат на принципа за общодостъпност, разбираемост и демократичност на нормативната уредба, както и противоречат на разпоредби на ЗНА. Неясните и замаскираните разпоредби могат да се ползват и обикновено се ползват за провеждане на административен и съдебен произвол, административен и съдебен тормоз, и административен и съдебен терор.	18. Не се приема.	18. Редакцията на текста е прецизна.
		19. В параграф 3, ал. 2, относно думите „при спазване на принципа „необходимост да се знае”, известен и с английското си название „need to know”, следва да се каже, че на основата на този принцип функционират масонските секти, окултните секти, църковната секта, сатанинската секта, терористичните групи, агентурно-терористичните мрежи. Този принцип се прилага от много векове и неговото спазване и приложение е позволило въпросните неявни секти и групи да продължат да се възпроизвеждат, а действията им да продължават хиляди или милиони пъти да се повтарят. През изминалите векове, както и в съвременни условия, този принцип е нанесъл тежки необратими щети, тормоз, насилие, терор, смърт, на всички лица, спрямо които въпросните секти, мрежи и организации са го прилагали. В съвременни условия този принцип нанася тежки и необратими щети върху демокрацията и правата и свободите на гражданите. Този принцип е използван и се използва за „параван” и „завеса”	19. Не се приема.	19. Приципът е възприет в редица нормативни актове. Същият се състои в ограничаване на достъпа само до определена информация и само за лица, чиито служебни задължения или конкретно възложена задача налагат такъв достъп.

	за скриване на противоконституционните и противозаконните дейности на изброените организации. Ето защо този принцип следва да се отмени, тъй като е терористична догма, поради която съвременната българска държава е псевдо-демокрация, т.е. лъже-демокрация, и е псевдо-република, т.е. лъже-република, т.е. фактически и юридически е агентурно-терористична секта, сектата на църковно-нацизма. И това е известно на милиони български граждани, тъй като над 90% от населението са членове на тези агентурно-терористични мрежи и притежават определен статут в йерархията им (информатор – т. е. доносник; секретен сътрудник; съдържател на явочна квартира – т. е. явочник; агент; щатен служител; и други). Принципът е известен, също така, и на лицата, които не са членове на тези мрежи и които извършват алтернативни политически и религиозни изследвания на тежките пороци и недъзи на съвременната българска държава, и на причините, поради които се е стигнало до толкова тежко състояние. Този принцип легализира свирепият многовековен идеологически, религиозен и политически проблем, представляващ укриване на историческата истина, на истинските действия на изброените секти, организации и техните мрежи. Спазването на този принцип е довело до това, че правителствени и частни организации и мрежи извършват многовековен социално-икономически и политически паразитизъм, манипулации, измами, пряко и косвено материално и нематериално облагодетелстване, чрез използване на ресурсите на населението на страната и на ресурсите на публично-правните ведомства на държавната власт. Ето защо предлагам принципът да се отмени, не само в обсъждания проект на закон, но и в другите действащи закони, включително Закона за защита на класифицираната информация, Закона за защита на личните данни, и други. В обсъжданата разпоредба предлагам да отпадне текста „ , и при спазване на принципа „необходимост да се знае”.”.		
	20. Параграф 47 регламентира промени в Закона за достъп и разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и	20. Не се приема.	20. Предложението попада извън обхвата на законопроекта.

	разузнавателните служби на Българската народна армия. На българските граждани и на българското общество е добре известно, че зависимостите започнали по време на комунистическия режим са оказали съществено влияние върху събитията тогава. Тези зависимости са продължили и през изминалите 32 години от настоящия псевдо-демократически режим. Действат и понастоящем. Ето защо бих искал да предложа параграфа да се допълни, така че да се изяснят и разкрият всички зависимости, които са създадени през онзи период. В действащият закон има няколко много големи изключения, които умишлено укриват много голяма част от агентурно-терористичните мрежи на „ДС-ДАНС” и на разузнавателните служби на Българската народна армия. Според обоснованото предположение са укрити няколко милиона техни члена. Предлагам текстът на параграф 47 в проекта да се номерова точка 1. Предлагам нови точки 2 и 3, както следва: „2. Член 30, ал. 1 се променя както следва: „Чл. 30. (1) Подлежат на публикуване данни за лице, което: 1. е починало; 2. е изразило писмено готовност да дава или е давало информация единствено до навършване на 18-годишна възраст.” 3. В чл. 30, ал. 1, т. 3 и ал. 2 се отменят.” 21. В параграф 61, точка 2, текстът „с” следва да се промени на „със”. 22. В параграф 63 текстът „се” следва да се промени на „се”. 23. В по-широк контекст бих искал да коментирам и следното:		
		21. Приема се.	21. Отражено в текста.
		22. Приема се.	22. Отражено в текста.
		23. Не се	23. Не се съдържа конкретно

	От няколко години институциите на Европейския съюз популяризират и съобразяват своите действия с обявления от тях принцип „No one stays behind”, което преведено от английски език означава „Никой да не остане назад”. Всъщност този принцип има няколко тълкувания. Освен приложение в обичайните интеграционни политики, може основателно да се предположи, че той има приложение и по отношение функционирането на агентурно-терористичните мрежи. На историците и анализаторите им е известно, че Европейския съюз и съвременните европейски държави, в т. ч. и България, са масонско-окултни национални, т. е. нацистки, конструкции, разработени и реализирани в Европа след Френската антимонархическа революция от 1789 г. и най-вече след началото на 19-ти век – до след Първата световна война през 20-ти век. Принципът „Никой да не остане назад” всъщност легализира под формата на метафора и дава публичност на тоталитарната и антидемократична концепция на монархо-фашизма и на църковно-нацизма, според които нито един жител на дадена страна не може да бъде оставен на спокойствие, т. е. извън обхвата, попълзновенията, въздействията и идеологическото робство на агентурно-терористичните мрежи на правителствените ведомства и секти. Т. е. този принцип е поредна реализация на неявните противодемократични идеологии. Очевидно, че той съществува от векове, а предложените за него формулировка и лозунг са свързани с легализирането му пред обществеността. Ето защо бих искал да възразя срещу ангажирането на правителствените ведомства за налагане неявния смисъл на този принцип, тъй като той е свързан с недемократични и неогласени цели.	приема.	предложение.
	24. В по-широк контекст бих искал да коментирам и следното: От около една година и половина институциите на Европейския съюз налагат още един принцип, за който са приети съответни разпоредби в „Регламент (ЕС) 2021/241 на Европейския парламент и на Съвета от 12 февруари 2021 година за създаване на Механизъм за възстановяване и устойчивост”. Това е принципа „DNSH” (Do no significant harm; в превод от английски	24. Не се приема.	24. Не се съдържа конкретно предложение.

език: Не прави значителна вреда).

https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/2021_02_18_epc_do_not_significant_harm_-technical_guidance_by_the_commission.pdf

https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/c2021_1054_en.pdf

<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32021R0241>

За този принцип е съобщено, че е свързан единствено с опазване на околната среда при изпълнение на проекти в областта на инфраструктурата, транспорта, околната среда, образованието. С оглед предложената разпоредба на чл. 17 от проекта, обосновано може да се предположи и да се счита, че този принцип ще се прилага и в нашата страна, не само в явния му пряк смисъл, но и в неявния му смисъл. Действията по приложението на неявния смисъл на този принцип няма да бъдат публично съобщени, тъй като са свързани с нанасяне на материални и нематериални щети, включително здравни щети и осакатявания, тормоз, насилие, терор, поръчкови инциденти и катастрофи, върху лицата, спрямо които ще се прилага. Този принцип представлява агентурно-църковно-масонска догма. Неявното прилагане на принципа е незаконно, но реално трудно може да бъде установено, тъй като за проявленията му няма да има официална информация. Ето защо бих искал да заявя, че прилагането на неявния смисъл на този принцип е противоконституционно и противозаконно. Очевидно, че той съществува от векове, а предложените за него формулировка и лозунг са свързани с легализирането му пред обществеността. Ето защо бих искал да възразя срещу ангажирането на правителствените ведомства за налагане неявния смисъл на този принцип, тъй като той е свързан с недемократични и неогласени цели.

Бих искал да заявя, че съм запознат със становището на „Български институт за правни инициативи“, което е подадено в рамките на настоящата обществена консултация. Споделям и подкрепям изразените техни предложения, възражения, и мотиви.

11.	Райна Божилова Михайлова	След като се запознах с проекта на ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА СЪДЕБНАТА ВЛАСТ предложен от министерство на правосъдието на 30.09.2022 г., Мотивите към проекта на ЗИД на ЗСВ и Частичната предварителна оценка на въздействие посочвам текстовете от закона във връзка , с които правя моите предложения, допълнения като изтъквам мотивите/основанията от които те произтичат. Моля да бъдат приложени за дискусия към проекта на Закона . ПРАВЯ СЛЕДНИТЕ ПРЕДЛОЖЕНИЯ И ДОПЪЛНЕНИЯ : <u>I Добавя се нова точка 9 в чл.5</u> <u>Текстът е със следното съдържание :</u> Чл. 5. Лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон: 1. лицата по чл. 6, ал. 1, т. 2, 3, 9 – 11, 14 - 16, 18 и 24 от Закона за установяване на конфликт на интереси и за отнемане на незаконно придобито имущество; 2. членовете на Висшия съдебен съвет, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет; 3. управителят, подуправителите и членовете на управителния съвет на Българската народна банка; 4. председателят, заместник-председателите и членовете на Комисията за финансов надзор; 5. управителят и подуправителят на Националната здравноосигурителна каса; 6. директорът и заместник-директорите на Агенция "Митници"; 7. изпълнителният директор и заместник изпълнителните директори на Националната агенция за приходите; 8. областните управители и кметове на общини. <u>След направени промени в текста следва да придобие следното съдържание :</u> Чл. 5. Лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на	Не се приема.	Предложението противоречи на концепцията на законопроекта.

	този закон: 1 лицата по чл. 6, ал. 1, т. 2, 3, 9 – 11, 14 - 16, 18 и 24 от Закона за установяване на конфликт на интереси и за отнемане на незаконно придобито имущество; 2 членовете на Висшия съдебен съвет, главният инспектор и инспекторите в Инспектората към Висшия съдебен съвет; 3 управителят, подуправителите и членовете на управителния съвет на Българската народна банка; 4 председателят, заместник-председателите и членовете на Комисията за финансов надзор; 5 управителят и подуправителят на Националната здравноосигурителна каса; 6 директорът и заместник-директорите на Агенция "Митници"; 7 изпълнителният директор и заместник изпълнителните директори на Националната агенция за приходите; 8 областните управители и кметовете на общини. 9 председателят и зам. председателите на ВАС, ВКС, председателите и зам. председателите на административните и окръжните съдилища, в качеството им на администратори на поверените им институции. МОТИВИ: На първо място причините поради, които моля, лицата представляващи Върховен административен съд и Върховен касационен съд да бъдат обхванати от този закон произтича от обстоятелството, че когато като ответна страна се явява Юридическото лице ВАС се наблюдават индикации за неправомерно събиране на лични данни по отношение на ищцовата страна и използване на правомощията, с оглед висшата публична длъжност която заема, с цел оказване на натикс за отрицателно въздействие върху финансова сфера на частноправния субект. Юридическото лице ВАС не осъществява правораздавателна дейност, нито е еманация на съдебната власт, а има за цел, същност и функции – административното обезпечаване дейността на съдебната власт, На второ място ПРОЕКТ BG05SFOP001-3.003-0119 „ПОСЛЕДВАЩА ОЦЕНКА	
--	--	--

НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА АКТУАЛИЗИРАНАТА СТРАТЕГИЯ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА РЕФОРМАТА В СЪДЕБНАТА СИСТЕМА 2014-2020 Г.“ септември 2021 година Дейност 1. Продължаване и финализиране на мониторинга на изпълнението на АСПРСС 2014-2020 г. и Пътната карта за изпълнението й

ОСНОВНИ РЕЗУЛТАТИ ОТ МОНИТОРИНГА НА ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА АКТУАЛИЗИРАНАТА СТРАТЕГИЯ ЗА ПРОДЪЛЖАВАНЕ НА РЕФОРМАТА В СЪДЕБНАТА СИСТЕМА 2014-2020 Г.

Стр.7

Като изпълнена се отчита и мярката по 2.5.3., свързана с въвеждане на възможности за търсене на дисциплинарна отговорност на председателите на ВКС и ВАС и на главния прокурор, но внасянето на искане от Министерския съвет до Конституционния съд за даване на задължително тълкуване на чл. 130в, т. 3 от Конституцията на Република България във връзка с отговор на въпроса: „В правомощията на министъра на правосъдието по чл. 130в, т. 3 от Конституцията на Република България включва ли се възможността да прави предложение за предсрочно освобождаване от длъжност на председателя на Върховния касационен съд, на председателя на Върховния административен съд и на главния прокурор по чл. 129, ал. 3, т. 5 от Конституцията?“ води до извод за наличието на практически проблеми и неефективност на уредбата.

На трето място Писмо от МВР с вх. №489-6570/31.08.22, вх .№48900-6626/01.09.22 и препратено от Министерство на правосъдието вх .№ 489700-6815, с което се отказва проверка по отношение на обстоятелства за неправомерно влияние на председателя на ВАС и председателя на ВСС